

इति । गोद्वयक्षीरेण होमे सति द्वित्वादग्निहोत्रस्य मिथुन-
रूपत्वं तद्वेदितुं मिथुनरूपाणां प्रजानां पशूनाञ्चोत्पत्तिद्वयो-
र्गवोर्मध्ये पूर्व्या गवा भूमिरेव दुग्धा भवति । प्रथमगोक्षीरं
वक्त्रावधिश्रित्य पश्चादुत्तरगोक्षीरमानयेत् । तेन पूर्वक्षीरे
क्षीरान्तरसेचने कृते प्रजोत्पत्तौ योनौ रेतः सिक्तं भवति ॥

अथ काम्यानि चत्वारि द्रव्याणि * विधत्ते । “आज्येन जुहु-
यात् तेजस्कामस्य । तेजो वा आज्यम् । तेजस्येव भवति ।
पयसा पशुकामस्य । एतद्वै पशूनां रूपम् । रूपेणैवास्मै पशू-
नवरुन्धे [५] पशुमानेव भवति । दध्नेन्द्रियकामस्य । इन्द्रियं
वै दधि । इन्द्रियाव्येव भवति । यवाग्वा ग्रामकामस्य । ओषधो†
वै मनुष्याः । भागधेयेनैवास्मै सजातानवरुन्धे । ग्राम्येव भव-
ति” इति । आज्यस्य स्निग्धत्वात्तेजस्त्वं यन्नित्यहोमद्रव्यं पयः
तदेव काम्यमाने पशुफलायापि कामुकस्य सम्पद्यते । न तु
पयान्तरं सम्पादनीयमिति । दध्युदाहरणेन न निषिध्यते ।
एकगोक्षीरेण पशुमात्रं फलम् । गोद्वयक्षीरेण पशुबाहु-
ल्यम् । कर्मभूयस्त्वात्फलभूयस्त्वमिति न्यायात् क्षीरार्थमेव
पशूनां सम्पादनम् । पयसः पशुस्वरूपत्वम् ॥ दध्न इन्द्रिय-
हेतुत्वाद्विन्द्रियहेतुत्वम् । मनुष्या ओषधा ओषधद्रव्यभोजिनः ।
अतो यवागूर्या मे सहोत्पन्नानामुचितभागधेयम् ॥

चतुरुन्नयनादिकमग्निहोत्रे यत् पूर्वमुक्तं तदत्र प्रशं-

* F has क्रमेण विधत्ते ।

† F has औषधा वै ।